

OBRĘCZYĆ (4) *vb pf*

o jasne.

inf obręczyć (1). $\diamond$ *con* 3 *sg m* by obręczył (2). $\diamond$ *part praet act* obręczywszy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w. s.v. obręczyć się*.

Przyjąc na siebie odpowiedzialność prawną, zagwarantować coś, zapewnić, zaręczyć, zobowiązać się [*w tym: co* (3)] (4): Są niektorzy Prokuratorowie/ ktorzy od łtrony pozwáney łprawuiąc rzecz żądaią od Powodu/ áby obręczył Gwar *GroicPorz v3v*; á ktoryby [*starosta*] od ładu odłzedł vpornie winy nie obręczywłzy/ tháki ma być przykazan w winie 14 grzywien *UstPraw F2v*; Poprawá Státutu wysłzého, o tytule Szczépie y o Dęby: dozwala poymác y łzacowác, y obręczyć dla dwu przyczyn. *SarnStat* 669; [Caucionare obręzcic vel oprawic *Cervus F31 51Av* [*idem wyd. 1535, 1539*]; á tákowy gwar powinien powod obręczyć. *SzczerbSpecSax* 143 (*Linde*)].

Zwrot: »[za kogo] gwar obręczyć« (1): [*wymaganie od powoda obręczenia gwaru jest ztym wymysłem*] Abowiem tym obyczaiem vbogiego człowieká/ gdy niema ktoby zań Gwar obręczył/ łacwie od łprawy iego odżenie. *GroicPorz v3v*.

Formacje współrdzenne cf RĘCZYĆ.

Cf **OBRĘCZENIE**